

**Жалба, подадена на 23 юли 2012 г. — ING Groep/
Комисия**

(Дело T-332/12)

(2012/C 287/65)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: ING Groep NV (Амстердам, Нидерландия) (представители: O. Brouwer, J. Blockx и N. Lorjé, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение № C(2012) 3150 окончателен на Европейската комисия от 11 май 2012 г., държавна помощ SA.28855 (N 373/2009) (ex C 10/2009 и ex N 528/2008) Нидерландия/ING — помощ за реструктуриране, и

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири правни основания.

1. В първото правно основание жалбоподателят твърди, че ответникът е нарушил принципа на добра администрация и правото на участие в производството, като не е обсъдил с датската държава и ING фактите, както и своите виждания и заключения, свързани с извода, че изменението на условията за капиталовата инжекция „core-tier-1“ (капитал от първи ред) представлява помощ по член 107, параграф 1 ДФЕС.
2. Във второто правно основание жалбоподателят посочва, че ответникът е допуснал грешка в прилагането на правото, както и явна грешка в преценката, като е приложил теста, свързан с принципа за инвеститор в пазарната икономика („ПИПИ“), и не е представил адекватни доводи за квалифицирането на изменението на капиталовата инжекция „core-tier-1“ като държавна помощ и като утежняващ фактор при нейната преценка на компенсаторните мерки.
3. В третото правно основание жалбоподателят твърди, че ответникът е нарушил член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС и принципите на добра администрация, пропорцио-

налност, правна сигурност, равно третиране, както и задължението за посочване на мотиви, като не е взел предвид сумата на помощта, когато е преценявал компенсаторните мерки, и като е изчислил погрешно свързаната сума на помощта и обстоятелствата, при които тя е отпусната, когато е преценявал компенсаторните мерки.

4. В четвъртото правно основание жалбоподателят твърди, че ответникът е нарушил член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС, принципа на добра администрация, пропорционалността и задължението за посочване на мотиви, когато приема, че забраните за заемане на лидерска позиция по отношение на цените са правнообвързващи за ING.

**Жалба, подадена на 19 юли 2012 г. — T&L Sugars и Sidul
Açúcares/Комисия**

(Дело T-335/12)

(2012/C 287/66)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподатели: T&L Sugars Ltd (Лондон, Обединено кралство) и Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Португалия) (представители: адв. D. Waelbroeck и D. Slater, Solicitor)

Ответници: Европейска комисия и Европейски съюз, представяван от Европейската комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат Общият съд:

— да обяви за допустимо и основателно настоящото искане за отмяна на основание член 263, четвърта алинея ДФЕС, и/или твърдението за неправомерност съгласно член 277 ДФЕС, с предмет Регламент № 367/2012, Регламент № 397/2012, Регламент № 56/2012, Регламент № 382/2012, Регламент № 444/2011 и Регламент № 485/2012;

— да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 367/2012 на Комисията от 27 април 2012 година за определяне на необходими мерки във връзка с пускането на допълнителни количества извънквотна захар и изоглюкоза на пазара на Съюза при намалена такса за свръхпроизводство за пазарната 2011—2012 година (ОВ L 116, стр. 12);

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 397/2012 на Комисията от 8 май 2012 година за определяне на коефициент на разпределение, отхвърляне на допълнителни заявления и закриване на периода за подаване на заявления за наличните допълнителни количества извънквотна захар, предназначени за продажба на пазара на Съюза през пазарната 2011/2012 година, при намалена такса за свръхпроизводство (ОВ L 123, стр. 35);
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 1239/2011 (ОВ L 318, стр. 4), изменен с Регламент за изпълнение (ЕС) № 356/2012 на Комисията по отношение на периодите, през които могат да бъдат подавани тържни оферти в отговор на втората и последващите частични покани за участие в търгове за пазарната 2011/2012 г. за внос на захар с намалено мито (ОВ L 113, стр. 4);
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 382/2012 на Комисията от 3 май 2012 година за определяне на минималния размер на митото за захар в отговор на петата частична покана за участие в търг в рамките на тържната процедура, открита с Регламент за изпълнение (ЕС) № 1239/2011 (ОВ L 119, стр. 41);
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 444/2012 на Комисията от 24 май 2012 година за определяне на минималния размер на митото за захар в отговор на шестата частична покана за участие в търг в рамките на тържната процедура, открита с Регламент за изпълнение (ЕС) № 1239/2011 (ОВ L 135, стр. 61);
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 485/2012 на Комисията от 7 юни 2012 година за определяне на минималния размер на митото за захар в отговор на седмата частична покана за участие в търг в рамките на тържната процедура, открита с Регламент за изпълнение (ЕС) № 1239/2011 (ОВ L 148, стр. 24);
- при условията на евентуалност (i) да обяви за допустимо и основателно твърдението за неправомерност на член 186, буква а) и на член 187 от Регламент № 1234/2007⁽¹⁾, да обяви споменатите разпоредби за неправомерни, както и да отмени обжалваните регламенти, основаващи се пряко или непряко на същите разпоредби, и (ii) да обяви за допустимо и основателно твърдението за неправомерност на Регламент № 367/2012 и Регламент № 1239/2011, изменен с Регламент № 356/2012;
- да осъди ЕС, представляван от Комисията, да поправи вредите, претърпени от жалбоподателите в резултат от неизпълнението на задълженията на Комисията, както и да определи това обезщетение за претърпените от жалбоподателите вреди през периода 30 януари 2012 г.—24 юни 2012 г. в размер на 75 051 236 EUR, в едно със загубите, които те продължават да понесат след тази дата, или в размер на всяка друга сума, отразяваща както понесените, така и все още непонесени от жалбоподателите вреди, допълнително установени от тях в хода на настоящото производство, по-специално с оглед надлежното отчитане на бъдещите вреди;

- да постанови изплащането на лихва в размер на процента, прилаган към съответния момент от Европейската централна банка относно нейните основни операции по рефинансиране, увеличен с два пункта, или във всеки друг подходящ размер, определен от Съда, по дължимата сума от датата на постановяване на решението на Съда до действителното му заплащане;
- да осъди Комисията да заплати всички съдебни разходи и разходи в настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите излагат осем правни основания в подкрепа на своята жалба.

1. Първото основание за обжалване е изведено от твърдение за нарушение на принципа на недопускане на дискриминация, тъй като, от една страна, Регламент № 367/2012 предвижда фиксирана и общо приложима такса за свръхпроизводство от 211 EUR на тон — т.е. по-малко от половината от обичайните 500 EUR на тон — която се прилага за специфично количество (250 000 тона) захар, поделено поравно само между заявителите производители на захарно цвекло. От друга страна Регламент № 1239/2011, изменен с Регламент № 356/2012, въвеждал неизвестно, непредвидимо мито, приложимо само за спечелилите търга (които могат да бъдат рафинерии на тръстика, производители на захарно цвекло или всяка друга трета страна) и по отношение на неопределено общо количество. Последно митото било определено в размер на 312.60 EUR на тон, т.е. с около 50 % повече от таксата за свръхпроизводство за производителите на захарно цвекло. Разликата между двете мерки не можело да бъде по-впечатляваща. Всъщност всеки елемент от тези мерки бил дискриминационен спрямо рафинериите на захарна тръстика и в полза на производителите на захарно цвекло.
2. Второто основание за обжалване е изведено от твърдение за нарушение на Регламент № 1234/2007 и от липсата на годно правно основание, тъй като предвид Регламент № 367/2012, Комисията нямала право да увеличава квотите, а напротив трябвало да налага високи, възпиращи такси за пускането на пазара на ЕС на извънквотна захар. Що се отнася до данъчните търгове, то Комисията очевидно не била упълномощена, нито оправомощена да приема такъв вид мерки, които не били изобщо предвидени в основната правна уредба.
3. Третото основание за обжалване е изведено от твърдение за нарушение на принципа за правна сигурност, тъй като Комисията създавала система, по силата на която митата не са предвидими и не се определят чрез прилагането на последователни, обективни критерии, а въз основа на субективната готовност за плащане (още повече от лица, които в това отношение се намират под различен натиск и имат различни подбуди), без реална връзка с вноса на самите продукти.

4. Четвъртото основание за обжалване е изведено от твърдение за нарушение на принципа на пропорционалност, доколкото Комисията с лекота можела да приеме по-слабо ограничителни мерки за справяне с недостига на доставки, които да не бъдат постановявани изключително в ущърб на рафинериите вносителите.
5. Петото основание за обжалване е изведено от твърдение за нарушение на оправданите правни очаквания, тъй като на жалбоподателите било правомерно подсказано да очакват от Комисията да използва наличните съгласно Регламент № 1234/2007 способности за възстановяване на доставките на сурова тръстикова захар за рафиниране. Също така на жалбоподателите било правомерно подсказано да очакват, че Комисията ще запази равновесието между рафинериите вносителите и местните производители на захар.
6. Шестото основание за обжалване е изведено от твърдение за нарушение на принципите на дължимото усърдие, на грижа и на добра администрация, тъй като действията от Комисията явно не били подходящи с оглед на недостига на доставки. Комисията трябвало да облекчи наложените на тръстиковите рафинерии ограничения за внос. Вместо това тя увеличила местното производство и обвързала възможността за допълнителен внос с наказателни и непредвидими мита.
7. Седмото основание за обжалване е изведено от твърдение за нарушение на член 39 ДФЕС, тъй като Комисията не успяла да постигне две от поставените от тази разпоредба на Договора цели.
8. Осмото основание за обжалване е изведено от твърдение за нарушение на Регламент № 1006/2011 на Комисията ⁽²⁾, тъй като приложимите спрямо бялата захар мита били всъщност само отчасти по-високи от тези за суровата захар, като разликата била около 30 EUR за тон. Това силно контрастирало с установената от Регламент № 1006/2011 на Комисията разлика от 80 EUR между митото за стандартен внос на рафинирана захар (419 EUR) и за внос на сурова захар за рафиниране (339 EUR).

В допълнение, в подкрепа на искането за обезщетение жалбоподателите посочват, че чрез своята пасивност и неуместни действия Комисията явно и съществено надхвърлила границата на свобода на преценка, която ѝ е предоставена от Регламент № 1234/2007. Нещо повече, непредприемането от нейна страна на подходящи мерки представлявало очевидно нарушение на правна норма, „която ита за цел да се предоставят права на частноправни субекти“. По-специално Комисията нарушила общите принципи на ЕС на правна сигурност, недопускане на дискриминация, пропорционалност, оправдани правни очаквания и на дължимите усърдие, грижа и добра администрация.

(1) Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (ОВ L 299, стр. 1).

(2) Регламент (ЕС) № 1006/2011 на Комисията от 27 септември 2011 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 282, стр. 1).

Жалба, подадена на 1 август 2012 г. — Klizli/Съвет

(Дело T-336/12)

(2012/C 287/67)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Yousef Klizli (Дамаск, Сирия) (представител: авв. З. Гъркова-Люцканова)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение за изпълнение 2012/256/ОВППС на Съвета от 14 май 2012 година за изпълнение на Решение 2011/782/ОВППС на Съвета относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 126, стр. 9), доколкото се отнася до жалбоподателя;

— да се отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 410/2012 на Съвета от 14 май 2012 година за прилагане на член 32, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 126, стр. 3), доколкото се отнася до жалбоподателя, и

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят излага две правни основания в подкрепа на своята жалба.

1. С първото правно основание се твърди, че

— жалбоподателят бил неправилно включен в списъка като лице, което предоставя финансова помощ на режима.

2. С второто правно основание се твърди, че

— оспорените актове на Съвета били издадени без всякакво правно основание и в нарушение на задължението за мотивиране, правото на защита, правото на ефективна съдебна защита и правото на собственост; те нарушавали също така принципа на пропорционалност и засягали доброто име на жалбоподателя.